

Byla T-324/00

CDA Datenträger Albrechts GmbH

prieš

Europos Bendrijų Komisiją

„Valstybės pagalba — Netinkamas pagalbos taikymas — Nurodymo susigrąžinti pagalbą apėjimo pavojus — Pagalbos susigrąžinimas iš bendrovių, įsigijusių pirminio pagalbos gavėjo gamybos priemonės“

2005 m. spalio 19 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji išplėstinė kolegija)
sprendimas II - 4312

Sprendimo santrauka

1. *Valstybių teikiama pagalba — Neteisėtos pagalbos susigrąžinimas — Neteisingai panaudota pagalba — Komisijai žinomas neteisingas panaudojimas — Susigrąžinimas iš pagalbos gavėjo — Netaikymas*
(EB 88 straipsnio 2 dalis)

2. *Valstybių teikiama pagalba — Neteisėtos pagalbos susigrąžinimas — Taikymo sritis — Pagalba, suteikta įmonių grupei, kurioje perleidžiami aktyvai — Susigrąžinimas iš grupės priklausančios įmonės, kuri nebuvo pagalbos gavėja ir neturėjo jokios naudos iš aktyvų perleidimo — Netaikymas*
(EB 88 straipsnio 2 dalis)
3. *Valstybių teikiama pagalba — Neteisėtos pagalbos susigrąžinimas — Susigrąžinimas iš įmonės, kuri nebuvo pagalbos adresatė, bet įsigijo pagalbos gavėjo aktyvus ir tęsia jo veiklą — Sąlyga — Sprendimo, nurodančio susigrąžinti pagalbą, apėjimas — Konkretaus atvejo įvertinimas*
(EB 88 straipsnio 2 dalis)

1. Komisija neturi teisės reikalauti susigrąžinti neteisėtą valstybės pagalbą iš ją gavusios įmonės, jeigu priimdama atitinkamą sprendimą ji žino ar negali nežinoti, kad pagalba nesuteikė naudos šiai įmonei.

dyti aplinkybę, kad atitinkamos valstybės narės institucijos nepateikė jai konkrečių paaiškinimų dėl neteisingai panaudotos valstybės pagalbos, jei ji nepasinaudojo savo turimais įgaliojimais tam, kad šie duomenys jai būtų pateikti.

(žr. 90–92 punktus)

Šiuo atžvilgiu sprendimas, kuriuo reikalaujama susigrąžinti pagalbą iš ją gavusios įmonės, neatitinka neteisėtos pagalbos susigrąžinimą reglamentuojančių principų, jeigu bent jau priimdama sprendimą Komisija disponavo daugeliu reikšmingų ir vienas kitą atitinkančių įrodymų, iš kurių išplaukė, kad ši įmonė negavo realios naudos iš didelės šios pagalbos dalies dėl to, kad pagalba buvo neteisingai panaudota, ir jeigu šie įrodymai, kad ir tik apytikriai, leido nustatyti netinkamo pagalbos panaudojimo mastą. Siekdama pagrįsti savo sprendimą, Komisija neturi teisės kaip pretekstą nuro-

2. Įmonė, priklausanti susijusių įmonių grupei su vidiniais aktyvų perleidimo mechanizmais, negali būti įpareigojama grąžinti neteisėtą valstybės pagalbą, nepaisant to, kad nebuvo jos gavėja, dėl to,

jog priklausydama grupei ji iš pagalbos gavo realios naudos, jeigu neginčijama, kad šie mechanizmai buvo panaudoti tik šios įmonės nenaudai.

(žr. 83, 93 punktus)

Komisijos sprendimo, kuriuo reikalaujama susigrąžinti pagalbą, pasekmių. Siekiant nustatyti, ar iš tikrųjų buvo bandoma apeiti sprendimą, būtina atsižvelgti į tokias aplinkybes, kaip antai įsigijimo sąlygos ir visų pirma sumokėta kaina, tolesnis tam tikros aktyvų dalies priklausymas gavėjo turtui ir sandorio ekonominė logika.

3. Aplinkybės, kad kuri nors įmonė įsigijo dalį neteisėtos pagalbos gavėjo aktyvų ir tęsia jo ūkinę veiklą, nebūtinai pakanka išvadai apie sandorį siekiant išvengti

(žr. 95–111 punktus)